

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marți, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei arhidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Haasenstein & Vogler în Viena, Praga, Budapesta etc. etc.

Correspondențele sînt a se adresa la:

Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Prenumeratiune nouă

la

„Telegraful român”,

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe anul 1879 cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foiei.

Atragem atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșese cu ultima Martie 1879 ași înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie expeditura silită a sista sau a întârziată cu expedarea foiei*). Acei on. dd., cari prenumără de nou, să nu întârzie, pentru ca editura să se poată orienta cu tipariul esemplarelor.

Banii de prenumeratiune se trimit mai cu înlesnire prin asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumărantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime să fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Editura „Telegrafului Român” în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în expedițiune se face prin lipirea unei fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Revista politică.

Sibiu, în 5 Martie.

Escelența Sa Înalt prea Sântitul arhiepiscop și metropolit Miron Romanul în ședința plenară a delegațiunii unguresci din 14 Martie s'a adresat cătră ministrul de esterne contele Andrassy cu unele întrebări, a căror importanță deosebită nici un politic, aparțină el ori și cărei partide sau naționalități, nu o va trage la îndoială. Încă în nrul trecut am fost în poziție a presenta cetitorilor nostri două telegrame, ce ne-au indicat obiectul interesant al cuvântărei Escelenței Sale și răspunsul nu mai

puțin interesant a ministrului. Am fi dorit prea bucuros să fim încă astăzi în plăcuta poziție a publica în extenso cuvântarea Escelenței Sale, pe care o așteptam cu posta de ași. Posta din Pesta astăzi însă n'a sosit. Astfel suntem dar siliți la o amănare pe numărul viitoriu, fiind pe deplin îndreptățiți, că interesul publicului nostru se va susține în deplină putere.

Altcum viața publică în patria noastră este, putem dice fără esagerare, absorbită cu totul de catastrofa grozavă, de care e bătuit Seghedinul Dieta nu a fost în stare a și concentra atențiunea asupra obiectului, ce tocmai era la ordinea zilei. Eară și eară se ivia cestiunea Seghedinului, ce agita pe deputați. Și emoționarea se ascuți în sfârșit în nisce recriminațiuni foarte aspre îndreptate regimului din partea opozițiunii: regimul n'ar fi raportat țerei adevărul asupra situației în Seghedin, regimul n'ar fi făcut cele de lipsă pentru scăparea orașului nenorocit, regimul ar fi trimis comisari incapabili etc. etc. Nu scim, la rëndul nostru, cine a păcătuit mai mult — regimul sau opoziția. Scim însă că toți, dar toți deopotrivă primejduesc adevăratele interese ale țerei. Când ministerul pune pe masa casei înalte un „proiect de lege pentru introducerea limbii maghiare în scoalele populare” ale nemaghiarilor, atunci, precum ne spun foile din Budapesta, în toate părțile casei isbucnesc un aplaus frenetic; când însă în același timp vine o scire ca cea din Seghedin, atunci plânsete obștesci în întreaga adunare, care nesciindu-se sfătuți, nu scie cum să ajute în adevăr.

Nu maghiarizarea naționalităților nemaghiare, nu nălucirile politice pretinse mari, în adevăr însă foarte mici și scurte de vedere propagă interesele adevărate, reale ale patriei noastre: administrațiunea pacinică, binevoitoare și prevădătoare, în-

trebuințarea mijloacelor comune pentru scopuri folositoare țerei sînt postulatele cetățeanului patriotic față cu guvernul seu. Nu vor mai înțelege aceasta compatrioții Maghiari nici acum?!
Să nu se creadă, că doar noi cei vătămăți în simțemintele noastre cele mai sante, ca preocupăți stăm singuri cu un astfel de limbajiu. Nu! Foile altor neamuri, și în deosebi organele acelui neam, cu care Maghiarii și astăzi încă împart stăpânirea asupra celorlalte naționalități, voim să dicem, diarele germâne din Viena cu toatele, până și oficiosul „Fremden-Blatt,” îi dojenesc pe Maghiari cât se poate de aspru. Nu ne-am încumeta a reproduce bunăoară ceea ce scrie „Deutsche Zeitung.” Simburele recriminațiilor însă, ce le aflăm în foile germâne este o apostrofare a Maghiarilor: să mai lase din politica mare, să mai slăbească din aplecarea a organiza continentul (Welttheil), și cu deosebire să nu și consume puterile în nisuițele zadarnice de a maghiarisa pe Germani, Români, Sârbi, Ruteni, Slovaci.. Astfel vorbesc aliații Maghiarilor.

Pe când la noi spiritele din ce în ce par a deveni tot mai agitate, în Franția ele s'au mai molcomit. Camera franceză a respins procesul improtiva ministeriului din 16 Maiu (Broglie) Ministrul Waddington înferând de altminterlea bărbății regimului de atunci, totuși s'a declarat în contra procesului, pentru că acela ar neliniști țeara, ar reimprompeta certele deja potolite și ar jigni interesele republicei. Waddington pretindând vot de încredere, camera a primit o ordine de și motivată, care inferează ministerul din 16 Maiu.

În România cestiunea Jidovilor ocupă mereu Adunarea și întreaga societate. O depeșă din București schițează cuvântarea, ce a ținut-o ministrul-president Brăteanu cu privilegiul desbaterilor camerei asupra re-

visiunii constituțiunii. Deoarece această cuvântare se ține a fi programa ministeriului în „cestiunea Jidanilor,” aceleia trebuiesc atribuită o deosebită însemnătate. Brăteanu a ținut între altele, că nu se poate crede cumcă Europa ar voi să silească pe România, ași deschide porțile sale tuturor Jidanilor, ce se află pe teritoriul român și în partea cea mai mare sînt născuți afară din țară, neavând nici o ocupație hotărîtă; a deschide porțile României în toată lărgimea lor printr'o conferire în massă a cetățeniei române. Europa trebuiesc să scie că România ar comite prin aceea o sinucidere. Pre lângă toată devoțiunea ce o aducem principiului de egalitate în privirea drepturilor cetățenesci și politice, dice Brăteanu, totuși nici o putere nu poate pretinde perirea naționalității noastre pentru acel principiu. Religionea să nu mai fie nici o pedecă pentru indigenat; nu consimțim însă asupra măsurilor de precauțiune, ce sînt de a se lua spre scutirea naționalității noastre și intereselor noastre sociale și economice. Soluțiunea cestiunii este o operă grea, ce abia va pute fi sèvresită înaintea decursului unei jumătăți de secul.

Altcum cea mai însemnată cuvântare, ce s'a ținut în cestiunea Jidanilor, fiindu-ne până acumă cunoscută mai în extenso, este aceea a d-lui Maiorescu, pe care o reproducem la alt loc pentru interesul general ce o reclamă.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Bran, în 24 Faur 1879. În privința celor atinse în corespondența din Șimon, Februarie a. c. publicată în Nr. 19 din „Telegraful Român,” sunteți rogați a da loc următoarelor reflexiuni:

Obiectul și dorința d-lui core-spondent este înființarea de reuniuni

eu voiu profita de altcum de această sară pentru a receti anumite pasage din această carte despre Amor.

— Și fără îndoială pentru a însciința și pe decanul de plecarea D-tale la...

— La Paris... Îmi uitasem, îi voiu scrie îndată.

Pe când Van-der-Bader se aședă în marele seu fotoliu de piele, Lisbeth intră în odaia sa și părea a contempla cu ochii umeși lucrurile ce erau în tr'ensa.

— Haide, haide, dice ea, este timp de a lucra.

Și menagera deschise un armariu din care lăsă o mică casetă de lemn de santal.

— Eată aici, cu ce să faci ocolul lumii, dice ea. Și eu am simțit atâta durere, când unchiul din Gouda îmi lăsă de moștenire acești bani!...

O minută mai târziu, tinera femeie, sprintenă ca o gazelă, bătea la poarta vecinului Samuel.

Era tocmai Vineri, și întreaga familie a bătrânului Israelit ședeau în giurul unei mese, de-asupra căreia ardea lampa cu șapte luminări.

— Vă conturb, dice Lisbeth rușinoasă, dară am mare lipsă de D-ta, tată Samuel.

— Îți stau la dispoziție, cocoană Lisbeth, să vedem, ce poftesci?

— Ei, o să facem puțin negoț, eu și D-ta.

— Shema Israel, dice Israelitul, D-ta, cocoană Lisbeth, niți, că arde lampa sabatului...

— O ved, tată Samuel.

— Și că ne este oprit de a vorbi de negoț, până mâne seară...

— Dar, dice menagera cu vivacitate și cu oare-care nelinisc pe față, vă este oprit în timpul serbătorei D-voastre de a fi felositori unui amic?

Bătrânul Samuel se sculă la moment:

— Ba nu, dice el, stau la dispoziția D-tale, cocoană Lisbeth.

— Ei bine, vino cu mine!

Amândoi se îndreptară spre casa doctorului, și onorabilul vecin fû introdus fără întârziere în camera Lisbethiei.

Aceasta din urmă, fără îndoială se temea de indiscrețiuni, căci după ce se asigurase, că stăpânul ei era încă

tot ocupat, ea dădu un scaun lui Samuel, care sta surprins de aceste misterii, și închise cu precauție ușa camerei sale.

Aceste implinite, ea se adresă cătră vrednicul neguțătoriu de vestminte.

— Acum, fiind singuri, îi dice ea, te rog să mă ascuți!

VII.

De la Leyden la Anvers.

Frumoasa gară din Leyden era indesuită cu călători. Trenul spre Anvers pleca în fie-care dimineață la opt oare și patru-deci minute, și acum erau opt oare și patru-deci minute!

Casierița se grăbia în ocupația sa, și îi vedeai mâna-i agilă apărând și dispărând cu rapiditate. La tot momentul ea pune, în schimb pentru fiorini, sau galbeni, pe tabla casei bilete pentru Utrecht, Rotterdam, Dordrecht sau Anvers.

În sală, purtătorii de bagage se încrucisau, călătorii se grăbiau și strigătele se înmulțiau. De altcum era tabloul cel atât de variat, care fie-care din noi, l'a putut observa în cutare

FOIȚA.

Aventurile

doctorului Van-der-Bader.

Din franțozesee de Evariste Carrance.
(S. urmare.)

VI.

Ce poate conține capul unei tinere copile!

— Proiectele D-tale! dice Lisbeth, le înțeleg, le găsesc!

Van-der-Bader își ridică repede capul.

— A! tu ești, dice el, unde sînt elevii mei?

— S'au dus, d-le doctor.

— Ei bine! și eu voiu face ca ei; adămi pălăria.

Lisbeth puse un deget de roze pe fruntea-i albă ca zăpada; tinerei copile fi veni deodată o idee deosebită.

— Vei pleca numai mâne dimineață d-le doctor, replică ea cu liniște. Eu vă voiu pregăti în această sară giamantanul, și D-ta mai ai încă o noapte întreagă, spre a te odichni.

— Mai că vei avea dreptate... și

preoțesci. O idee salutară aceasta! și cred că fie-care din preoți va îmbrățișa cu plăcere această idee, căci aceea poate servi numai pentru a introduce o uniformă în serviciile bisericesci ceremoniale etc. dară totdeodată și pentru lumina și instruirea întregii preoțime și cu deosebire a celei mai puțin versate și cunoscute cu instituțiile noastre bisericesci și cu rapoartele din afară.

Dară corespondentele în premisele sale din corespondență arată, ca motiv pentru înființarea de reuniuni după experiența sa proprie, că în unele comune bisericesci din protopresbiteratul Branului s'au introdus mai multe obiceiuri, cari nu sunt basate pe învățătura religiei creștinesci, ci luate din mitologiă s'ar fi străcurat parte prin popor, parte prin preoțime, și că aceasta ar fi mai ales la taine, precum la botez, pre cari preoțimea nu le-ar seversă după dogmele și tipicul creștin uniform, numai ca să și câștige un venit mai mare în detrimentul celor pravelnici; cu toate acestea sunt sigur, că dl corespondent n'a observat la seversirea serviciilor divine nici o abatere esențială carea să nu fie basată pe învățătura creștinească, căci acestora ar trebui exoficio a se pune capăt. De ce dl cor. nu numesce o astfel de introducere falsă la seversirea s. taine, cu toate că dăce că vrea a atinge numai unele?*) Au doară vre-un preot întrebuițează la seversirea s. taine alte materii și le îndeplinește după un alt tipic străin? sau doară căci vre-un preot la îngropăciuni sau parastas, a lăsat vre'o stichiră necântată? Au că vre-un altul a cântat încă vre'o stichiră acomodată împregiurării din respect sau la dorința expresă a respectivilor pentru care se servese vre'o ceremonie bisericească?!

Dl corespondent în zelul sen prea mare vrând a detrage oarecum preoților bătrâni și puțină mângăere, că ei și atunci când în timpurile critice pentru biserica noastră n'a putut a se cualifica după cerințe a ținut totuși curățenia religioasă și ortodocsismul cu toată scumpătatea acomodându-se cu tot dreptul antecesoralor sei, nu cruță nici pre cei tineri uitând, că si d-sa face parte din categoria sau celor dintâi sau a celor din urmă!

Încheiu obiecțiunile mele cu aceea, că pre când nu pot consimți cu motivele aduse de dl corespondent

*) Ca să nu se facă d lui corespondent Moșoiu nedreptate sîntem datori a mărturisa, că d-sa a atins anumit unele casuri precum diferența, ce se arată la întrebară, ce o face preotul: „Lapește de sătana“ sau „lapești pe fiul de sătana“ etc., noi însă pentru scurțime le-am lăsat afară. Red.

pentru înființarea de reuniuni preoțesci, pre atunci acceptez și îmbrățișez din tot sufletul idea d-lui paroch Moșoiu pentru înființarea de atari reuniuni, și sum sigur, că cu aceeași căldură va fi îmbrățișată de întreaga preoțime a tractului protopresbiteral al Branului. Motivele pentru cari mă alătur la această idee sînt însă cu mult mai ponderoase, mai obiective și mai generale de cum ni le-a prezentat dl paroch Moșoiu.

Discursul

archiepiscopului și metropolitului Miron Romanul, ținut în ședința delegațiunii regnicolare unguresci la 14 Martie 1879.*)

Onorată delegațiune regnicolară!

Ocupațiunea provinciilor Bosnia și Erțegovina, mai nainte ca o idee, ear mai apoi ca faptă eu o am aprobat încă dela început și o aprobez și acum, nu țin pentru ca să câștige ceva monarchia noastră în estensiunea ei teritorială, dar de sigur pentru aceea, că în fața evenimentelor din orient și a formațiunilor mai nouă de staturi, ce le vedem acolo în curent, monarchia, noastră prin ocupațiunea aceasta să și poată lua o pozițiune corespunzătoare intereselor ei, și anume să fie în stare a închide calea cunoscutelor tendințe panslavistice ale Rusiei, cari pentru noi pot fi totdeauna numai infauste.

Avându-le acestea în vedere eu sub durată ședințelor noastre delegaționale din anul trecut, cu toate că sîntem într'o pozițiune financiară deprimătoare, am votat din parțemi speșele cerute la ocupațiunea numitelor provincii și sum gata a vota și cele ce au se urmeze, cu atât mai vortos: pentru că eu aflu, că direcțiunea urmată până acum de regimul trebilor comune și anume de conducătoriului politice noastre esterne, este corespunzătoare pe deplin intereselor monarchiei.

Cu deosebire mă simt liniscit în partea aceasta prin o enunțațiune, carea în rëndul trecut al ședințelor noastre o am auzit dela preastimabilul domn ministru de esterne, și carea eu așa o am înțeles, — mi pare rău că nu am îndemăna diarele de atunci, ca să pot cita însăși cuvintele — țin, eu așa o am înțeles, că preastimabilul domn ministru de esterne voiesce a țină strâns la tractatul de Berlin,

*) Acest discurs ne-a sosit numai astăzi la 8 oare și 10 minute dimineața. O corespondență prea interesantă din Timișoara și altele au trebuit să cedeze locul acestui discurs. Astfel și locul, la care publicăm acest discurs este dictat de împrejurări. Red.

gară, pe timpul când clopotul are să anunțe plecarea trenului.

Vedeai Englezi, cari și îndreptau cu gravitate lungile lor persoane spre sala de așteptare; Francezi veseli și vioi, cari făceau glume imposibile, și Holandezii prevenitori, cari sciindu-se la ei acasă se întreceau a face loc străinilor.

În acest moment stătea înaintea casei un om de douăzeci și patru sau douăzeci și cinci de ani, mic de statură, cu maniere plăcute, care arunca din timp în timp o privire îngrijată spre intrarea garei.

Acest om tiner, avea o față delicată, cu doi ochi vineți, blânzi și limpeți; o mică mustață de un blond cenușiu îi umbria buza, fără a ascunde conturile elegante, ale gurei sale fin tăiate.

Îmbrăcămintea lui era simplă, dară cu gust și croită după moda franceză. Peste un gheroc de postav negru de o fineță aleasă, purta un pardesiu de mătășă cenușie deschisă, care contrasta în mod plăcut cu pantalonii de aceeași culoare ca și gherocul.

În sfârșit, o pălărie neagră împodobită cu capul tinerului călător, care dintr'odată dădă un mic semn de satisfacție.

Acest semn fii provocat prin intrarea în sală, a unei persoane, a cărei corpulență extraordinară atrăsese asupra și privirile curioase.

La acest moment, sună clopotul prima dată, spre a înștiința pe călători să se prepare pentru plecarea; mâna casierii și îndoia încordările și un funcționar, adresându-se către cel nou sosit, care se apropia de birou, îi dăse cu vivacitate:

— Prea târziu domnule! acum nu se vor mai da bilete, decât călătorilor cari se află înaintea casei.

— Prea târziu! strigă colosul uimit, voiu aștepta dar următorul tren, ce pleacă la Anvers,

— Două bilete de prima clasă, pentru Anvers, ceru tinerul om, care venise la rënd.

Mâna se mișcă și depuse două bilete pe tabla casei.

(Va urma.)

și voiesce, ba va și face ca acela să fie manținut și de alții în toate punctele lui.

Cu toate aceste caută se aduc în legătură cu aceasta enunțațiune liniscitoare unele aparițiuni mai proaspete, cari după comunicatele jurnalelor ne pun în vedere: că Rusia nu numai că voiesce a se subtrage de sub unele obligaminte ale tractatului de Berlin, ci în calitate sa de o putere mare, carea astădată dominează situațiunea din orient, e gata a face chiar afront ingerinței, ce pe drept compete celorlalte puteri mari.

Nu e trebuință, sau cel puțin nime să nu astepte dela mine, ca dela acela, ce în prima linie sînt, ca chiar eu să vin a espune aicea în detaliu toate acele facțiuni aproape de violență, dar îmbrăcate într'o față la vedere încă onestă, cari și le a luat regimul rusesc drept program pentru sine, cari domniilor noastre și altcum ve sînt cunoscute, sau las că se pot sci din o notă cu un dat mai nou a oficiului de esterne englez, și cari fără îndoială ni dau dovadă despre aceea; că în adevăr Rusia și a luat o astfel de pozițiune în orient, care face deja să se clătinească ecuilibrul european, ear la cas de oare-care succes il va și turbura neapărat.

Dintre acestea facțiuni numai aceea una voiesc se o ating astădată, care după ale mele vederi pre noi mai deaproape ne privește, adevăc procedura ce o urmează Rusia față de acel stat, care prin toate corelațiunile ni este avisat de cel mai natural aliat al nostru; și acest stat este România, sau după cum unora fie din obicinuință, fie din alte oare-care motive, li place al mai numi: Moldo-Valachia.

Aici observez din capul locului: că nu vre-o simpatie de rasă e motivul de a me ocupa aici cu deosebire de România; din contra pot asecura pe tot insul, că eu grăesc în partea aceasta liber de ori-ce impresiuni sentimentale și de ori-ce ocupațiune; mai adaug: că de și știu simți bine și doară și corect față de rasa latina, nu sînt eu acela, care se doresc o expansiune preste măsură a acestei rase, precum nici a altei ori-căreia preste celelalte, pentru că eu am avut ocașiune de a cunoasce relele ce de rënd provin din urcarea singuraticelor rase de popor la preponderanță, dacă prudența basată pe moral nu se pune a le preveni acelea.

Ca să fiu scurt în vorbire — pentru că de fel nu voiesc a abusa de paciența stimabililor domni membri delegaționali, — reflectez numai la aceea: că Rusia nici nu își a terminat bine expedițiunea cea din urmă în orient, și eată după Turcia în prima linie veni rëndul pe România ca să aibă a simți neesorabila și distructiva mână de fer a Rusiei. Nu voiu comemora aici mai pe larg rumperea Besarabiei de către România, pentru că aceasta a primit deja sancțiune prin tractatul de Berlin; dar cine cunoasce cestiunea Arab-Tabiei, carea încă nu e deslegată, acela se poate convinge: că Rusia acum se silesce, ca aceea ce cu o mână dăduse României în formă de schimb, cu cealaltă mână să o smulgă dela ea înderept.

Dar nici despre aceste lucruri, ca mult puțin cunoscute, nu vreau se vorbesc mai pe larg; mă mărginesc numai la ceea, ca se îmi exprim convingerea: că preste tot ori-ce se îndreaptă în contra pozițiunii și a teritoriului României de astăzi, acela atinge mediul patria noastră; pentru că România e acel stat, care într'altelă e chemat a forma un mur tare de despărțire și de apărare între noi și între Rusia, cea în tot chipul străină de noi; așa dar nu ne este permis a slăbi sau a lăsa să fie slăbit acest nou stat independent, dacă e ca să nu ne perdem din vedere propriile noastre interese.

Când prin votarea bugetului nostru trebile comune am dat regimului de esterne posibilitatea de a ne apăra cu tărie interesele noastre în afară, când spre acest scop i punem la dispozițiune și cheltuieli extraordinare doară nu va fi un ce străin de loc, aceasta, a pune aici în delegațiune pond mare pe acele speciali interesele noastre, cari — cred eu — ne îndreptățesc a pretinde dela regimul nostru de esterne: ca apărarea acestora care cu deosebire în contra Rusiei a ni o face în Bosnia și Erțegovina să o ducă cu energie și pe acele țărâni, pe care se poate da sprijin mîniei atât de mult vecsate, așa: — fără a căuta la alte interesele noastre — prin aceea pe România o deobligăm la mulțămire perpetuă față de noi. (Aprobare).

Cu toate că eu am mare încredere în conducerea politice noastre esterne, pentru mine și doară că eu sigur și pentru alții ar fi de un pre mare un fel de dechiarare din partea preastimabilului domn ministru de esterne, carea să fie în stare de a face să dispară totodată și îngrijirile acestora, cari luându-se ușor după comunicatele jurnalelor, pun oareși care pond pe acele sciri: ca regimul nostru de esterne nu numai că ar sprijini vederile și procedura Rusiei în cestiunea Arab-Tabiei, ci ar fi gata și pentru a se alătura la unele planuri după cari ar fi să se împartă România între noi și între Rusia așa ca Rusia să ni se facă vecină nemijlociată la Carpații de ost până și la Dunăre.

Ori-care să fie atitudinea regimului nostru de esterne în partea aceasta, eu mi susțin firma convingere: că resumându-ne toate interesele, astăzi în politica esternă nu putem avé altă devisă, decât: a ne apăra în tot chipul în contra acelor puteri, carea se ține chieată a îneca tot simburile libertăților, — și aceasta este: Rusia; alți adversari considerabili mulțam doamne nici că avem.

După aceste primesc de basă la discușiunea specială raportul celor patru comisii întrunite. (Aprobări).

La aceste ministrul de esterne contele Andrassy respunse:

Numai pe timp foarte scurt vin a a cere atențiunea onoratei delegațiunii. Escelenția Sa archiepiscopul Miron Romanul mi-a adresat nu chiar o interpelețiune formală, ci o întrebare, la carea a nu respunde ar fi doară mai greu, decât a respunde. A binevoit a dice, că în cestiunea Arab-Tabia guvernul Austro-Ungariei, după știri din jurnale, s'ar fi pus în timpul mai nou într'o pozițiune analogă cu guvernul Rusiei. Această cestiune, după cum binevoiti a ști, încă nu este decisă finalminte cu consensul cabinetelor europene, așa dară nici nu me pot sloboți astăzi în detaliurile ei. N'am însă causă a nega, că ori în ce chip s'ar rezolvă mai târziu această cestiune, guvernul Austro-Ungar în urma schimbărilor de idei de până acum n'a venit la cunostiința atăror fapte, cari încât pentru meritul acelei cestiuni ar pute schimba în ori ce chip privirile guvernului avute până acum.

Ce privește a doua întrebare: adevărat e, că ar exista planuri de împărțirea României între noi și Rusia. — La aceasta respund în modul cel mai pozitiv, că n'am nici o cunostiință despre astfel de planuri, că o astfel de idee până acum nu s'a formulat de nimine. Așa dară nu este nimine, cine ar fi recomandat așa ceva, și nimine care ar fi primit; deci avem de a face cu o scire jurnalistică, lipsită peste tot de ori ce basă.

În sfârșit facem să urmeze și reflexiunile Escel. S. Metropolitului la răspunsul ministrului de esterne:

Cu vorbirea mea ținută pe la începutul ședinței de astăzi, nu am avut intențiune a mă adresa către oficiul

nostru de esterne cu o interpelațiune formală, la carea după usul parlamentar trebuie să se dea răspuns. Dar chiar pentru că nu am avut acea intențiune, și totuși Escelența Sa dl ministru de esterne a bine voit (méltóztatott) a grăbi cu darea clarificărilor, cari — o mărturisesc — eu le-am dorit, am numai să îmi exprim cea mai sinceră mulțămintă pentru această oficiozitate (szives részségeért) a Escelenței Sale, și încă cu atât mai vântos: pentru că dechiararea auđită la a doua întrebare atinsă de mine mă mulțămesc (megnyugtatt) pe deplin, și cred că asemenea ne poate mulțămi pre toți, cari poartă interes pentru cele din ceștiune. De altă parte trebuie să mărturisesc: că ce se ține de prima întrebare a mea, adecă de atitudinea regimului nostru în ceștiunea Arab-Tabiei, dechiarațiunea primită fu ținută în termini așa de generali, în cât eu din cele auđite nu pot trage nici o consecință pentru intențiunile regimului nostru de esterne. Trebuie însă să adaug: că eu am deplină încredere în conducerea trebilor noastre esterne și singură aceasta încredere mă face să fiu liniștit și cu privire la prima întrebare.

Catastrofa din Seghedin.

Nenorocirea de carea a fost bătuit Seghedinul pare a nu cunoaște margini. După espresiunea chiar a primariului Pálffy este de a se deplânge pierderea vieții a mii de oameni. Catastrofa — ear după părerea lui Pálffy — este de a se atribui de o parte indolenței populațiunii, de altă parte lipsei totale de sfat a organelor regimului. La vre-o șese mii de case s'au surpat. Abia vre-o 200 se vor susține după părerea celor competenți. Ba sunt și de aceia, cari susțin, că apele Tisei cu greu se vor mai întoarce în alvea ei. Opera scăpării se continuă cu multă sîrguință, dar spre uimirea lumii chiar populațiunea, mai de jos, se opune, încât toate nișuințele organelor în privința acestor par a fi zadarnice. Pentru a ilustra aceasta purtare a populațiunii bătuite de apele Tisei, înregistăm la locul acesta după foi maghiare următoarele sciri din apropierea Seghedinului.

Despre dispoziția iritată în Dorozsma o cetate în apropierea Seghedinului, aduce „Pesti Napló“ următoarele telegrame:

Seghedin 14 Martie 9 oare dimineața. Comisiunea dietală a sosit sara. Din voluntarii pestani a rămas 60 în Dorozsma, populația s'a arătat față cu ei infuriată. Bărbații șed beți în cărcimă, femeile se roagă în biserică; pre notariul, care voi să îi mântuiască, l au primit cu furci de fer; poporul a respins cu resignațiune posomorită toate încercările de mântuire. Cei 11 Seghedineni prinși s'au eliberat numai eri sara. Aici s'au prins doi oameni, cari voiau să aprindă casa sfatului. Ađi earăși s'au scos mulți morți din apă, între acestia 7 înghețați. Cei mai mulți dintre emigranți dic: aici nu nemai întorcem nici odată.

Seghedin 14 Martie 9 oare înainte de ameađi. Iritațiunea în Dorozsma e imensă; vine scirea, că poporul mai sêrac amenință, a aprinde toate clădirile, cari se află pe colină și cari sunt ale locuitorilor mai avuți. El dic: „dacă se prăpădește cel mai sêrac, să se prăpădească și bogatul care n'a mântuit pre sêracul.“

După inundarea Seghedinului a înaintat pericolul pe riu în sus, Hod-Mező-Vásárhely, Szentes și Csongrad se află în primejdie. Din aceste cetăți avem următoarele sciri:

Szentes 14 Mart. 4 oare 15 minute dimineața. Ne rămân de scăpare

numai minute. Până la venirea lui Bodoki cetatea noastră va fi deja inundată. Ne rugăm, a înzestra pre vice-comitele fără amânare cu o plenipotență completă, spre întreprinderea tăierii stavilei harmașeană.

Szentes 14 Mart. 8 oare 30 minute dimineața. Csongrad se află după cum ni se spune deacolo, în pericol mare. Furtuna a cășunat pustiiri nedescriptibile. Populația de acolo se luptă pe viață și moarte.

Csongrad 8 oare dimineața. De pe la 1 oară eri după ameađi până la 6 oare sara orașul a fost bătuit de o furtună grozavă. Apa arunca valuri înalte de câte 2 metre, cari inundară stavila. Cetatea din întru e deja inundată pe trei locuri. Multe căsi se află sub apă. Toate puterile disponibile de lucru fură îndreptate spre stavile spre a le repara și dacă e cu puțință ale susține. Încă un vifor ca acela și sîntem perduți. Acuma vântul s'a mai aședat încâtva. De 13 oare încoace apa a scăđut cu 5 centimetri.

Budapesta 16 Martie n. Casa de jos a primit propunerea comitetului, în urma căreia ministrul de justiție se imputernicesce, a face pe calea ordinațiunii toate preparativele juridice extraordinare devenite necesare prin catastrofa dela Seghedin. Majoritatea a reieptat propunerea lui Simonyi pentru încuviințarea unui moratoriu, pe care nici ministrul de justiție nici comitetul de ocandată nu'i țin de oportun.

Însciințare.

Conform § 9 p. b. și d. din statutele reuniunii învățătorilor români gr. or. din țara Bârsei, aprobate de Venerabilul Consistoriu arhidiececan prin hârtia dtó Sibiu 4 Noemvre 1878 Nr. 2803 scol. are onoare subsemnatul Comitet a aduce la cunoștința membrilor Reuniunii, că adunarea generală anuală ordinară se va ține în Brașov, în edificiul scoalelor române centrale gr. or. la 4, 5 și 6 Aprilie a. c. cu următoarea Programă:

Ședința I, în 4 Aprilie.

1. La 8 $\frac{1}{2}$ oare a. m. coadunându-se membrii în localul destinat pentru ținerea ședințelor merg în corpore la biserică, spre a asista la serviciul divin cu invocarea duhului sânt.
2. Precis la 10 oare presiidiul deschide ședințele cu o cuvântare acomodată însemnătăței ăilei.
3. Se dă cetire apelului nominal.
4. Se prezentează adunării raportul comitetului reuniunii, despre activitatea sa în decursul anului espirat.
5. Se prezentează adunării raportul cassariului.
6. Se aleg comisiunile de reviziunea socotelilor și pentru înscrierea membrilor noi.

Ședința a II, în 5 Aprilie la 9 oare.

1. Se cetesc doue disertatiuni anunțate, în sensul statutelor, la presiidiul reuniunii și anume:
 - a) despre folosul învățării fizice în scoala populară îndegitându-se metotodul relativ la propunerea acestui object de învățământ.
 - b) despre propunerea limbei materne în scoalele elementare.
2. Introducere în scriere și cetire pe basa intuițiunii (Prelegere practică).

Ședința a III în 6 Aprilie, la 9 oare.

1. Raportul comisiunilor.
2. Cum au a se tracta piesele de cetire în limba maternă. (Prelegere practică).
3. Introducere în gramatica limbei materne. (Prelegere practică).
4. Propuneri de sine stătătoare, escate în sinul adunării, în conformitate cu statutele reuniunii.
5. Ficsarea locului pentru adunarea generală procsimă.

NB. Prisosind timp se vor ceti unele pasage interesante din două manuscrise de fizică și matematică în scoalele populare, însinuate la comitet.

Brașov 4 Martie 1879.

Stefan Iosif,
președinte.

Ioan Aron,
notariu substituit.

Varietăți.

* (Majestatea Sa), după o telegramă din Budapesta a plecat Dumineca trecută 8 oare peste Timișoara la Seghedin și se va întoarce Marți în 18 l. c. earăși la Budapesta.

* (D. Dr. I. U. Iarnik) cunoscutul docent de filologie romanică la universitatea din Viena, a cerut dela academia imperială de sciințe o subvenție pentru o călătorie în România cu scopul de a studia limba și literatura populară de acolo.

* (Ciuma s'a stins). Din Petersburg se telegrafează cu datul 16 Martie n. că în urma rezultatelor favorabile a inspecțiunii medicale închiderea localității Weltjanka s'ar fi ridicat.

* (O nouă experiență). Un chimist a găsit un nou mijloc care permite să se descopere cu înlesnire fraudele, cari se fac cu cafeaua, cicoarea și ceaiul.

Acest învățat pune o oare-care cantitate din unul din aceste mărfuri într'un balon cu glicerina și cu acid cloridric. Amestecul acesta este pus să fearbă în timp de un pătrariu de ceas, apoi totul încă cald se aruncă pe o pânză, astfel ca licuidul să se scurgă într'un recipient. Se adaogă apoi cu glicerina un volum egal de eter. Vom scuti pe cetitori de amănuntele operațiunii, vom spune urma unei experiențe făcute asupra cicoarei, s'au format cristale de acid stearic și de sêu! Cafeaua supusă analizei se compunea din mai mult decât un pătrariu din aceasta cicoare ciudată.

Experimentatorul a găsit asemenea urmele unei fel de grăsime, care nu este alta decât plăcută, care dă produsului un luciu și un aspect cari permit să se amestece prin fraudă cu cafeaua. Consumatorul absoarbe dar cu sila o oare care cantitate de sêu slăit (rânced) și nu trebuie să se mire cineva de efectele ciudate ce produce cafeaua beută în unele stabilimente. Trece sub tăcere materiile colorate de toată natura cari s'au găsit.

* (Naționalitatea papilor). Printre cei 261 papi, a fost 208 italieni, (dintre cari 103 au fost romani), 12 au fost Greci, 17 Francezi, 6 Germani, 3 Spanioli, 2 Portugezi, 1 Engles, 1 Olandes, 1 Dalmatin, 7 Asiatici și 3 Africani.

* (Papa Leon XIII citat înaintea justiției). Tribunalul din Saloturn a citat pe Papa Leon XIII de a veni la un termen de înfățișare. Un cetățean catolic din Saloturn desemnase în testamentul seu moștenitori pe Papa și împărații din Austria și Brasilia. Rudeniile mortului declarară însă acest testament de nevalabil. După însciințarea autorităților, ambii împărați renunțară la partea lor. Papa însă n'a răspuns nimic. De aceea a fost invitat pe cale publică la înfățișare.

* (Un legat). Consiliul parisian a hotărît în ședința lui din urmă, să primească legatul vêduvei lui Rosini în valoare de 2,395,000 franci și să zidească în Paris un asil pentru musicanții francezi și italieni, cari n'au mijloace pentru a esercita arta lor. Acest aședământ va cuprinde 110 până la 120 locuri.

Sciri ultime.

Alegeri la sinodul arhidiececan.

Până la moment ne sînt cunoscute următoarele alegeri: În cercul I (Sibiu) fû ales din cler: P. archimandrit și vicariu arhidiececan Nicolau Popea; din laici: Iacob Bologna, consil. în pens., și Dr. D. Barcianu, prof. sem. În cercul II (Săliște) din cler: P. admin. prot. Moise Toma; din laici: Elia Macelariu, cons. în pens., și Ioan Maxim, jude sing. În cercul XVI (Sighișoara) din cler: Zacharia Boiu, ases. consist.; mireni: Constantin Stezar, căp. în pens., Stefan Iosif direct. gimn.

(După „S. d. T. B.“)

Seghedin, 17 Martie n. Împăratul a sosit astăđi înainte de ameađi aici și fu primit cu entusiasm de cătră populațiunea remase. El cercetă pe naie ruinile cetății. Până acum s'a espedat 23,000 fugari; de proviant nu este lipsă.

Budapesta, 17 Martie n. Împăratul răspundând la discursul primariului din Seghedin a ăis mișcat și cu glas vibrătoriu: M'a durut inima când am vêdut marea nenorocire. Sper că vor veni timpuri mai bune și cetatea va înflori. Împăratul s'a informat foarte deaproape despre toate detauriile și a percurt cetatea pe un ponton, și în toate părțile a fost primit cu entusiasm. La ameađi a plecat la Viena.

Viena, 17 Martie n. „Wiener Abendpost“ anunță: Împărăteasa în urma catastrofei din Seghedin s'a hotărît a se întoarce de loc în patrie. După sêvêșirea pregătirilor de călătorie ea părăsesce Irlandia și sosese în Viena în 26 l. c. n.

Cuvântare,

ținută în ședința sinodului protopresbiteral greco-oriental în Mediaș în Februarie 23 1879.

Reverendisime dnule președinte! Onorat sinod!

„Bine ești cuvântat Doamne! învață-mă îndreptările Tale.

„Întru poruncile Tale mă voi deprinde și voi cunoaște căile Tale.“

„Întru dreptățile Tale voi uita cugeța; nu voi uita cuvintele Tale.“

Aceste sînt sentențele psalmului 118 v. 12. 15 și 16, care le a pus mult regretatul, și apostolul cel devotat al bisericii noastre Marele Andreiu, în fruntea opului seu: Compendiu de dreptul canonic dedicat clerului și poporului credincios din Metropolia Românilor de relegea gr. res. din Ungaria și Ardeal.

Aceste sentențe ale psalmului sînt firul de aur, care cu nespūsă măiestrie se trage de marele autor, a căru nume „Andreiu“ pronunțându-l, ca o rađă de soare ne pătrunde și ne dă viață însuflețită. — Se trage acest fir de aur prin compendiul dreptului canonic și prin cuintesența lui Statutul organic.

Păstorii adevêrat cu blândetă chiamă turma sa iubită la pășune grasă și se bucură sufletesce vedând prosperarea turmei sale; așa și marele Andreiu în sinul iubirei sale arhieresci a condus turma sa — deși cu nespūsă greutate, preste însemnate pedeci și cu multă abnegațiune la limanul, care pentru corabia bisericii noastre naționale, de mult timp era încuiat.

Onorat sinod!

Nu 'mi-am propus, a înșira ma-

rele merite pentru națiunea noastră a marelui Andrei, că nu mă spriginesc știința, de a pute face aceasta, ear de altă parte nu mă simt demn nice de a-i deslega curelele încălțămintelor lui. Dar sum cuprins de o sfiială, care nu mi-o pociu explica, când cuget la întunerecul, la pulberile, la desprețuirea și apăsarea, sub care gemea națiunea noastră înainte de răsărirea lucaferului nostru, a nemuritorului Andrei Șaguna.

Prin cap-de-operele sale, cu deosebire prin productul seu cel mai scump, care este admirat și de inimiții națiunii noastre, — prin Statutul organic, a făcut lumină din întunec, pulberile l a vânturat și răspândit, ne-a câscigat aprețuirea chiar a inamicilor nostri, ce e mai mult! ne-a dat înderpt libertatea în biserică, care în timpul present e un mare scut al esistenței națiunii române.

Acest bărbat, căruia cu tot dreptul i s'a dat numele: „Marele“ pre care il deplângem ađi amar, a binecuvântat pre Domnul și s'a rugat de a fi învățat îndreptările Domnului; deprindându-se întru poruncile dumnezeesci a și cunoscut căile Domnului și ne-a pus și pre noi, turma sa, în căile drepte — prin Statutul organic.

Ținta cuvântării mele, onorat sinod, este: după puțină și după priceperea mea a arăta, că precăt am priceput glasul acestui mare păstor Andrei, precăt am ascultat și urmărit învățăturile lui și la care apropiare de ținta pusă de el am ajuns.

Spre a pute arăta acest stadiu, aflu cu cale a trage o paralelă și a-nume între timpul înainte de introducerea statutului organic și între epoca de atunci incoace, că prin aceasta paralelă sperez a satisface propunerii mele.

Esperiența de toate ăilele mi arată, că înainte de vr'o 17 ani în Mediaș și giur nu am avut mai nice o scoală, care precăt de puțin să fi corespuns cerințelor timpului. Unde exista ici coala câte o scoală, în aceea se înveța mai numai Ađi-Bucea și dacă vre un scolaru ajungea la virtutea, de a pute cânta nisce tropare și avé ce-va cunoscință în tipic, era o minune și veste purtată din sat în sat; atare scolaru era aprețiat de vecini, săteni și împregiurime, deși nu și pute potcovi nice numele cu peana; mai departe știința lui nu ajungea, ci fugia la răsăritul lunei pe deal în sus sperând a prinde luna cu mâna; își nălucea la marginea pământului un întunec gros seu un abis fără fund; soarele în fantasia lui era mai mic decât pământul; credea în fermecături și apucături diabolosci.

Așa sta cu învățământul atunci pe locurile aceste.

Onorat sinod!

Biserica! biserică! și ear biserică! acest scut dumnezeesc ne-a susținut și ocrotit de perirea totală, numai durere! Înainte de vr'o 17 ani nu o prea susțineam noi, fi ei, — o iubiam din adâncul sufletului nostru, dar nu sunt adevărințe, că din tot sufletul nostru o am fi și spriginit; că dacă ne uităm pe paginile inventariilor bisericesci, le vedem scrise de peană de metal și negreală proaspătă.

Precum nu avea scoala mai nice o spriginire materială așa și biserică numai când și unde, foarte rar, era dăruiată cu câte o mică moșiută din partea vre-unui creștin și această neînsemnată avere bisericescă cum era administrată?! eu mă îndestulesc cu amintirea, că pe timpul acela nu aveam nice o administrațiune organizată și controlată. Că nu era averi de administrat și controlat, că protopresbiterii înainte de vr'o 20 ani în acest tract al Mediașului nu a avut sarcină atât de grea ca în ziua de

ađi cu ocașiunea visitațiunilor canonice, poate servi de probă aceea împregiurare, că în memoria noastră de suvenire nu ne-a rămas, decât „pogacia și ovésul protopopului“ veadra de vin a bătrânilor bisericesci și „cinstea crăznicilor.“

Firesce, că atunci nu scia niminea ce însemnează: „ecuivalentul“ și „contribuția pentru eclesie“, de oarece atari eclesii nu existau.

Despre stăruința pentru susținerea ordinii bune și canonice în comunele parohiale din protopresbiterat în privința trebilor bisericesci, scolare și fundamentale; pentru susținerea veđii și a autonomiei bisericesti în protopopiat avea de a îngrijii numai un cap — protopopul — și din această împregiurare se poate calcula, cu ce pași târđii va fi schiopătat înaintarea și prosperarea bisericii și a scoalei noastre atunci.

Onorat sinod!

Sum de plină convingere, că consimțiți cu afirmațiunea mea, că atunci când prea onoratul domn adm. protopopesc și președintele nostru Dionisiu Chendi a fost chiămat acum sunt vr'o 17 ani, a lua frânele cărmuirii a acestui protopopiat a aflat un câmp vast necultivat, plin de neghină și pedeci preste pedici realizării ideilor sale.

Nu afirmez prea mult, dacă dic, că prea onoratul nostru președinte Dionisiu Chendi atunci numai pe științele sale agonisite la scolile mai înalte, pre tária sa spirituală și corporală și pre energia sa basându-se s'a putut încumeta a pune în arșița soarelui plugul în pământul înțelinit cu mă răcini și polomidă, a face cale și a aduce ppopiatul nostru la starea de ađi.

Domnilor și fraților!

Că până acum vr'o 17 ani avusem edificii bisericesci numai în capul satului, pe culmi de deal fără turnuri, biserică, în cari străbătea ploaea, vântul și zăpada (neaua) și în lăuntrul lor domnia lipsa și sărăcia, scim toți cari sântem aici de față și mulțamită providenței dumnezeesci, că precum în oara de desperare, în oara supremă pentru națiunea română s'a ivit lumina lucaferului Marelui Andrei, așa la timpul suprem, dar oportum, ne-a dat Dumneđu pre bărbatul zelos, energios și calificat, pe dl Dionisiu Chendi de cărmuitorul nemijlocit a corabiei protopopiatului nostru.

Îndată după ce statutul organic a primit sancționarea prea înaltă, dl adm. protopopesc Chendi nu a întârđiat nice un moment a pune în lucrare conform înaltelor ordinațiuni consistoriale aceasta sântă lege, a delătura ruginitele adunări a „bătrânilor bisericesci“ și a le înlocui în sensul acestei legi prin comitetul parohial, a organiza comitetul, sinodul, scaunul protopopesc și cu ajutoriul acestor organe a conduce cărmuirea bisericescă, scolară și fundamentală cătră ținta și limanul dorit.

Este o greutate nespūsă, este o cutezanță și chiar un pericol și de aceea o măestrie, de a sterge legi învechite și prefăcute în sânge dela un popor și a introduce altele nouă, deși mai salutare decât cele vechi. Această greutate, prea onor. nostru președinte, întâmpinându-o de sigur, a delăturat-o prin tária sa, pericolul l-a paralelisat cu energie și cutezanță, l-a împreunat cu bunăvoința sa și așa i-a succes, de ađi se poate bucura și îndulci de roadele ostenelelor și stăruințelor sale.

Dela începutul cărmuirii protopopiatului nostru prin respectatul nostru președinte se bucură preoții nostri de porțiuni canonice, de eclesii din destul sau mai puțin îndestulitoare; totuși în fie-care comună ađi se află, precând înainte de acest început nici pe hârtie nu se aflau.

Avem scoale în mai multe comune, cari corespund legilor mult preținđetoare.

Numărăm mai multe edificii bisericesci situate la loc corespunđător și inzestrate cu dotațiuni și avere materială, despre cari meși cu mult mai puțin, strămoși nostri nici că a putut visa.

Reuniuni fundate pentru scopuri filantropice ne poate arăta mai fiecare comună. Starea materială a Românilor din Mediaș și giur e în stadiu de înflorire.

Moralitatea poporului este spre mulțamită mai marilor bisericii noastre și spre lauda lui Dumneđu.

Învățământul în scoală se forțează, pre cât se poate, și vedem tinerimea scolară de acum, a sta pe o treaptă cu mult mai de-asupra, decât aceea tinerime, care cerceta scoala înainte de vre-o 17 ani.

Cu un cuvânt, era de 17 ani incoace o putem caracteriza și numi „era de progres.“

Și aceasta cui avem altuia de a mulțami, decât numai bisericii noastre naționale, care prin instituțiunile ei sacre are de țintă: moralitatea și prosperarea culturală, cele mai principale postulate ale neamului omenesc.

Că ne apropiăm cu pas repede de această țintă, avem de a mulțami autorului acelor instituțiuni salutare, bărbatului, care prin acele instituțiuni s'a făcut nemuritor, bărbatului, pre care cu pietate îl numim: Marele Archiereu Andrei.

Acestui apostol avem de-a aduce jertfă de mulțamită pentru că dela el am reeredit autonomia, independența noastră bisericescă; acesta ne-a făcut biserică noastră biserică națională.

Acest lucafer a străbătut marele întunec și a descoperit limanul pentru corabia noastră de mult timp plutitoare peste amenințătoare.

Regretăm pre acest mucenic cu toții din adâncul sufletului, că ne-a fost un părinte iubitor, ne-a renăscut, ne-a crescut și ne-a pus în calea adevărului și cu pietate ne sculăm de pre scaune, prin ce dăm semn de aderința noastră (toți membrii sinodului s'a ridicat și a stat pe picioare până la finea acestei cuvântări).

Onorat sinod!

Precum un mare econom un mare păstor, având o avere estinsă, o turmă mare, nu și poate fiind om ținti ochiul seu spre toate părțile ave-rei, spre toți mielusei turmei sale și este naturalmente necesitat a cere braț de ajutor dela fiii sei, cari sânt mai înaintați în puterile spirituale, așa și Marele păstor archiereu Andrei crescând fiii sei, a ales pre cei mai demni, pre cei mai calificați, de directori ai acestei mari averi, ai acestei prea numeroase turme.

Ne-a pus în fruntea turmei sale bărbăți devotați misiunii prea înalte, ear în specie pentru protopopiatul no-

stru pre domnul Dionisiu Chendi, carele cunoscându-l de demn, i-a cređut cărmuirea acestui protopopiat. Deci dacă înainte de 17 ani fost via Domnului buruenoasă, ear o vedem în floare și în stadiu de progres, dacă înainte de activitatea acestui bărbat nu aveam scoale, edificii bisericesci, corespunđătoare, fundățiuni, reuniuni, și alte institute reerute de timpul de ađi, ear ađi le avem — ni se impune simțul de recunoscință și sântem siliți moralmente a arăta mulțamita noastră.

Dar în ce mod să putem meară festa noi acest semn de mulțamită?

Acea frățietate, acel spirit limăcit și acea ascultare, care am observat-o până acum în ședințele sinoalelor protopresbiterale, să observăm de aici incolo. Concordia și frățietate, solidaritatea și energia ne conduce la ținta, care este moralitatea și cultura; observând noi aceste virtuți ne vom arăta mulțemitori, vor ajunge la țintă și vom pute esclama cu marele Andrei: „Bine esci cuvântat Doamne“. Amin!

Un membru al sinodului protopopesc.

Bursa de Viena din 17 Martie n. 1879.

Metalicele 5%	64 60
Împrumutul naț. 5% (argint)	64 40
Împrumutul de stat din 1860	117 60
Acțiuni de bancă	792 —
Acțiuni de credit	244 —
London	116 60
Argint	— —
Galbin	5 54
Napoleon d'aur (poli)	9 31
Valuta nouă imperială germană	57 45

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.“

Licitațiuni: în 5 Mai și 11 Iunie imob. lui Ilie Hosu în M.-Szt-Anna; în 7 Mai și 13 Iunie imob. lui Pavel Nagy în M. Panit; în 9 Mai și 15 Iunie imob. lui Teodor Szabadi și soției sale în Szabad (trib. M. Vászrhely); în 4 Aprilie și 5 Mai imob. lui Carol Bede în K. Vászrhely-Kanta; în 1 Aprilie și 1 Mai imob. d-nei Agnes Kese în Lisneu; în 11 Aprilie și 13 Mai imob. lui Dominic Kovács în Măgheruș; în 10 Aprilie și 10 Mai imob. lui Sighismund Ivo în Semeria (jud. cerc. S. Szt-György); în 21 Martie și 21 Aprilie imob. lui Emeric și Iuon Mihályfy în Gherla (jud. cerc.); în 31 Martie și 30 Aprilie imob. lui Iuon Tyekar în Chicega-Szilvás; în 20 Martie imob. lui Adolf Müller și soției sale în Selaj (jud. cerc. Gherla); în 29 Martie și 29 Aprilie imob. lui Iuon Rigo și soției sale în Niarsova (jud. cerc. Undecara); în 8 Aprilie și 8 Mai imob. d-nei Obresa Tabora în Lepadia-română (jud. cerc. Aiud); în 5 Aprilie și 5 Mai imob. contesei Rosalia Csáki în Simeria (trib. Deva); în 9 Aprilie și 9 Mai imob. lui Iuon Lup în Turdaș (jud. cerc. Aiud); în 7 Mai și 7 Iunie imob. lui Francisc Matyas în Doboliu de sus (jud. cerc. S. Szt. György).

Banca generală de asigurare mutuală „TRANSILVANIA“.

A X-a adunare generală ordinară

va avé loc **Duminică în 30 Martie 1879** c. n. la 3 oare după prânđ în casa proprie (strada Cisnădiei Nr. 5).

Obiecte:

1. Darea de samă despre afacerile anului 1878 și bilanțul anual.
2. Raportul comitetului de revisiune.
3. Întregirea consiliului administrativ.
4. Propuneri incurse.
5. Sortiri de obligațiuni a le fondului de intemeiare.

Sibiu, în 1 Martie 1879.

[10] 2-3

Consiliul administrativ.